

כמו צמח בר

כבר שנים שישימה חגון מתרוצצת בין נמלי תעופה עם מזוזות חשודות עמוסות חבילות ו מבחנות ■ במעט כל נסיעה מסתימת בחיפוש דרמטי של אנשי הביטחון המקומיים, שלא יודעים איך לאכול את הגברת מישראל ■ כבזה זהה בשעת יבואנית הצמחים הרשמית של המדינה - זו שתפקידה להביא לכאנן צמחים חוסבי מים

סימה כגן. אני יודעת שככל ההתנהלות בנושא זהה דומה להליכה על חבל דק

אלבוס דורון

צילום: רענן כהן

צקה היסטורית "פלאנטס! פלאנטס!" (צמחיים צמחיים) בקעה מגרונו של מפעלי מערכת השיקוף ברנטגן ננמל התעופה בהונג קונג. המשוע נעצר ובכת אחת נקרה הדמה המתווה לשירה במקומם. שמונה שנים לאחר מכן נוצרה עדרין מההדרת באזניה של סימה גן.

גן הגעה מסידני בדרך לאולן הנוסעים במעבר, לטייסת המשך לישראלי. בידיה היו שני תיק יד קטנים. בבדיקה הנוסעים היה קפדי, מודרך וקשוח, כפי שהונาง בnelly התעופה בעולם לאחר מתקפת הטror של 11 בספטמבר. הבודקים חיפשו חומר נפץ, נשק, גם סמים. למשמע הצקה מצאה עצמה גן מוקפת בתחום שניות העשור אנשי ביתחון החמושים. אחד הפגין תקיפות וצרה: "אין מושת לשאת צמחיים".

"חוורתי כסיד", נזכר גן. "בעל, מכונאי מטוסים ותיק, לחש' כאן את עלולה ללכת לכלא. אצל אין חוכ' מות. החטור פעייה". בידים רועי דות הוציאו מסמר שבראשו המילה "רישון" בחתימת מאיר מזרחי, מנהל הקרטינינה (החזקת ב��eld של סחוות, כדי למנווע תפשנות מחלות) ביחידה להגנה על האזומה. בישראל.

ואיזה רושם הותיר על הסינים המסמד מישראל? "הם עיינו בו שוב ושוב, כשהשם מורה לי אומרים להם כמובן שם דבר. הניר עבר מיד ליד, הפכו אותו מצד לצד. הסתכלו היישר לתוך עיני, חיטטו שב בתקיים, מישו דפנות, סרקו אותה מחדש במנומט. כשהחדר זירו לידי את המסמד, אמר סין אחד: 'טוב, בכל זאת יש רישון'."

את פעילותה של גן, מאקלמת צמחי נוי וחקרת בכירה מרכו ולקי ני, ניתן לדמות לו של שליח עלייה, או של צייד כישרונות בכדורסל. כמעט 30 שנה היא מaphaelת במסעדת תיה ברהבי העולם את הכוכב הנולד הבא. לתעשייה הגאננות והשתלנות המקומית, מחזיקה בתואר הישראלית הייחוד מטעם המדינה העוסקת בכך באופן رسمي וגלוי, לא אפרית ולא מביריה. המטרה שהציבה לעצמה היא הב-

ארצות הברית, באוסטרליה ובdroom אפריקה".

וegan לא פסקה לחפש אחריהם במילויים נוספים. היא מגיעה למשת לות, לגנים בוטניים, בודקת שיטות אקלום, סיון, מיוון, התאמת לסוגי הקרקע, לחום ולקור, שיטות טיפול, שונות גנטית, עמידות למחלות וסיבים כוים לגדל היבט בתנאי ישראל.

מהאחר שבעולם לא מתרים לנו מארץ לארץ עם "חומרם צמחיים" מחשש להחורות מחלות ומיגן פול-שים הרנסיים, מצידת גן באוטו רישיו שעליה להציג בכניסה לכל מדינה וביציאה ממנה, כולל במעבר במדינות בתוככי ארץ הברית, או בין מדינות מהוו באוסטרליה.

לגיוח המשימה להעלאת השתי לים החדשים יצאת גן עם מוזודה שבה חומרה הדобра מכל הסוגים, במוחדר נגד נגדי נסימות. היא נעה בין הגנים וה משתלות ברכב שכור מיוחד, סגור ומצד' בחלונות רכיבים לנכינת אור השמש. תכנון מסלול הנסעה, בתוככי ארץ הברית ואוסטרליה, מוכתב בהתאם לחוקים המקומיים שעניינים העברת צמחים ממוקם למקום. היא מרססת את השטחים שבחברה במשתלת המוצא, יומיים לפני שאורחות אותם בתיק היד המיוחר, כדי להביאם לישראל. ואו מוכנסים הצמ'חים מיר לחץ שנה עד שנה לבידור והסגר בקרנינינה.

"יש צמחים שונים שם איפלו שני תיים", היא אומרת. "ישראל קיימת ראגנה מיוחדת מפניינו, נגיפים ומחוללי מחלות הפוגעים בגידולים החשובים ביתור, משפחות ההדרים, הוורדרניים והסלוניים. אחר כך העולמים החדשים שלוי מועברים למאה שנייתן לדמות אצל בני האדם ל'פגיה' - שלב בחממה שבו עוכרים התחלות של הרשות ורבייה. השלב הבא מכורנה' בית ילדים' - בו מתחל התיפוי והציג הסוגים החדשים למשתלות בתקוות שיגלו עניין, להפצה לשוק, גם לייצוא".

הצורך בהצידיות ב"ሞורות מבה'נות" לכימיקלים נולדה בעקבות בי-קור בטרינידד ב-1991. "הבאתי שם המון צמחים נחדרים שהוכנסו לביר. אבל מצאו שם נסימות. המורה נה על הקרנינינה טלפן אליו" ואמר: 'מצתי חמץ נסימות. מכיר אתך רק מהספרות המקצועית ולראשונה

אתם לישראל של צמחי נוי חדשם, אבל רק חסני מים באופן מובהק, פעם בחודש לכל היותר בקייז, מוטב אפילו כאלה שכל אינם דורשים זאת. השיבותם עלתה מאוד דודו קא עתה, נוכח משב' המים והאים בהיטל הבצורת שב' להתנפף מעל ראש כלנו.

עד היום העלה סימה גן לישראל לא פחות מ-184 סוגים חדשים של צמחי נוי לגינה ולעציים, 147 מהם חסני מים. גן היא אם לשניהם, "הבן בהי-טק, הבהיר מדורמת תרופות, שניים נולדו לאחת הטבע". מרבים בעלת תואר שני מפקולטה לחקלאות.

באחת מנישאות העבודה הראשונות לחו"ל, בתחלת שנות השמונים, הרבה לפניו שבארץ החלו להיות מושת רדים מהבצורת, הבחינה גן בתנאי הלות השונה של תושבי קליפורניה בכל הנוגע למשק המים. "שם, ככל יורדת כמות הגוף הרגיל לחורף, לא פותחים מטילות, לא שותלים מושאות ולא משאים ברזים פטוריים. אמרתי לעצמי: 'איפה הם ואייפה אנחנו'".

בקבות הביקור הגיעו למסקנה שהחביבים לשtol' בארץ רק צמחים חסני מים ("כיוון שהם משאבים ליאומי יקר מאד עכברונו, איןנו מוציא עלי המדר' ובכל שנה אנחנו תלויים לגביון בהסדר' שמם") והבאה הארץ את כל הקולקציה של הצמחים הה' ליקופילים הפופולרים מסוג לבן העלה.

גן לא חוסכת גם הימים ביקורת מה רשות, שימושיות להחלה' פעמיים בשנה צמחי נוי בשטחים הציוריים. "אייה בובו משוע", היא אומרת. "הערתתי פעם למוניה על שיפור פני העיר באחת הרשותות ושאלתי מרוע הוא שותל בובוני מים. תשובי תור היה' זהה מה שראש העיר של רוצח' אלו צבעי הפרחים שהוא אהוב'. בקליפורניה לא תפגשו התנהלות כזאת".

"עלינו לשנן לעצמנו", היא אומרת, "ישראל כבר אינה מדינה ים תיכונית בכל הנוגע לצמחייה. היא מתרחחת מהים התיכון. היא מדינה סמי אידית, שחונה למוחצה, על גבול מדבר. עלינו לגדל כאן רק צמחים שמתאים לאקלים זהה. נוכל למצוות אתם במדינות החמות, בדרום מערב

זהה דומה להליכה על חבל רק. לפניו
שנה עמדתי לטוס לדורם אפריקה
לחפש צמחים חדשים. לקראת הנשי
עה הכתבתתי עם אשת מנהל גן בוטני
ירודע. לתומי כתבתי לה במיל': האם זה
בסדר שאקנה כמה צמחים כדי להביא
 לישראל? והוא ענתה: 'מה בסדר? על
פי החוק שלנו אסור להוציא מכאן צמחי
חין לחול'. או איך אני אמורה לעשות
זאת, שאלתי לתומי. 'פשוט מאד –
תבריחי אותם', ענתה. בעקבות תשוא
בתה ביטلت את הנשי'ה".

וأت מרגישה שהתקדמנו במשחו
מאז שנות השמונים העליונות?
"מה שמרידע לי אצל הישראלים
הוא שהם עדינים לא קונים מספיק
עציצים לבתיהם".

אבל כמעט בכל בית יש רקפת.
"כן, הם קונים רקפות, אבל לאחר
שלושה שבועות, או חודשיים, הרקפת
נובלת ואו מתאבלים עליה, נמנעים
להביא הביתה חדשה, חשבים שזה
בזבוז. ממש התנגדות לא רצינלית.
באירופה למדנו מזמן: כשהרקבת נור
בלת, זורקים וקונים חדשה. החלום
הפרט של הוא שבארץ יאמצו נהג
קבוע: ביום שיש אחד מבאים הביתה
ור פרחים לשכת, ובבאה אחריו – עציץ
חדש".

ראיתי אותן בעניין. לא רוצים אפילו
לנסות להתמודד איתן. למחמת, בכלל
הקרנטינה פור פורמלין וכל הצמחים
שהבאתי הושמדו בלי להותיר עקי-
בות".

"לפניהם שנתיים הגעתו לאדלאיד
שבדרום אוסטרליה. הבודק הביטחוני
היה קשוח ואדריב. בדק אפילו אם לא
נדבק משחו לסולית הנעלים. כמס-
פר הנוסעים שנחתו באותה טיסה כך
היה מספר הכלבים שרחחו אותם.
חיפשו קודם כל חומר צמחי. פתחו
את המזוודה שלו ומצאו שתי מבה-
נות. מה זה? שאלת הבודקת. המבט
בפניה השתנה מיד. 'הן לטיפול בце-
מחים', אמרתי, והיא מיד הזעיקה את
המונה עליה".

ואיך הסתימה הפרשה זו?
"הציגתי את הרישוון והרגשתי שאני
מחפשת רק חסני מים. למדתי שזה
הסביר שעושה רושם מיידי ומתקבל
יפה, במיוחד היום. למראה הרישוון
הישראלית ובعود הלב שלי דופק שמא
יגרשו אותי מאוסטרליה, הוא דוקא
חייב ואמר בקולו הרועם: 'הלוואי
שכלם אצלו היו נהגים כמוך. הנה
אישה אחרת. מרססת, לא נותרת
לצמחים סתם כך להיכנס לישראל'."
אני יודעת שככל ההתנהלות בנושא